AVUSTRALYA'DA

ELELE

HAYATTA EN HAKİKİ MÜRŞİT İLİMDİR. M. K. ATATÜRK

YIL 7 SAYI 29

OCAK - EKİM 1999

AVUSTRALYA
BATI TRAKYA TÜRKLERİ

17 Ağustos 1999 Salı sabahı saat 3.02'de Türkiye'de 7.4 ölçeğinde olan depremin Avustralya basınında yankıları

trapped 10,000

DESPERATE rescue operations continued yesterday for more than 10,000 people feared buried alive, as more than 300 aftershocks rocked western Turkey.

An estimated 3600 people have been killed, 16,000 injured and hundreds of thousands of families left homeless after Tuesday's massive earthquake.

Millions of people in the west, the most heavily populated area of Turkey, spent the night in the open, fearing aftershocks would bring more devastation.

No Australians travelling in the popular destination are believed to be among the victims.

The earthquake, the biggest in 20 years, brought buildings crashing down in rubble as millions slept.

A fire raging for more than 24 hours at Turkey's biggest oil refinery threatened to engulf the town of Izmit, which was at the epicentre of the 7.4 magnitude earthquake.

Firefighters were evacuated from the refinery last night amid serious concerns gas storage tanks might explode.

Nearby petrochemical and fertiliser companies also were cleared as the

Joy: a boy, buried for hours, is returned to his father after rescuers tore at the ruins to get to him. Picture: AUSTRAL

Joy in rubble

AMID terror and destruction, a moment of joy lights the faces of rescuers yesterday as a small boy is lifted from the rubble that was so nearly his tomb.

As he is placed gently in his father's arms, his face shows the ordeal he endured for hours while rescuers tore at the debris.

The smiles and even applause were part of a rare scene of happiness on a day of agony after a huge earthquake hit Turkey.

Families used their hands, and anything else they could find, to claw their way to their loved ones, some of whom were clearly alive but trapped.

Tremors shake SA

AN earthquake measuring 4.4 on the Richter scale shook South Australia's mid-north at 8.30 last night.

The epicentre was about 48km south-west of Peterborough. There were no reports of damage.

Travel agent caught in jolt

MELBOURNE travel agent Tim Hakins was in Istanbul, about 90km north-west of the epi-

By PAUL ANDERSON and PHILIP CULLEN

They were screaming,"

Precarious: survivors warily survey a demolished building in Istanbul after the earthquake.

30 AĞUSTOS

Avustralya Batı Trakya Türkleri olarak, 30 Ağustos Zafer Bayramını kutlamaya hazırlanırken, Türkiye'mizde büyük deprem oldu. Üzüntümüz sonsuzdu. Fakat, bu deprem üzüntüsü bizi yıldırmadı. Bir araya toplanıp, hep birlikte felâkete uğrayan kardeşlerimizi andık. İçtenlikle deprem felâketine uğrayanlara yardım kampanyamızı devam ettirdik ve ettireceğiz.

Yukarıda:
T.C. Melb. Başkonsolosu Sayın Deniz Özmen Deprem felâketi ve 30 Ağustos hakkında konuşurken

Sağda:
B.T.T. Kadınlar Derneği başkanı Rukiye İbrahim, deprem felâketi yardım kampanyası için, beş bin dolarlık çeki derneğimiz başkanı Ahmet Hüseyin'e (solda) verirken,
Yılın babası seçilen Çepelli İbrahim İbrahim'e de hediyesini verdi.
(5 Eylül Babalar günü eğlencesi deprem felaketi olduğundan iptal edildi)

Saygı Değer Türk Toplumu,

Bu dergi Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği, ona bağlı Eğitim kolu - Okul, Basın ve Yayın kolu, Gençlik kolu ve Batı Trakya Türk Kadınlar Derneği'nin ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN Kolu'na destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi, hepimizin ortak yayınıdır. Sizlerden gelen mektup, hikâye, fıkra, şiir v.s yazılarınız bu derginin devamını sağlayacaktır.

Göndereceğiniz yazı veya fotoğrafların altına isminizi yazmanızı rica ediyoruz.

Not: Sizlerden gelecek yazıların, eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz. Yapıcı, eleştirici ve takdire her zaman açığız. Yazılan her yazının sorumluluğu, bu dergiye değil, yazı sahibine aittir.

Fiyatı: Dört Dolardır

YAZILARINIZI BASIN VE YAYIN KOLUMUZA GÖNDERİNİZ

Teşekkürler

Yazışma adresi:
A.B.T.T.D. Elele Dergisi

16 Kent Street
Prahran VIC 3181
Melbourne, AUSTRALIA
Tel: (03) 9510 4889
Fax: (03) 9510 2417

Dergiyi hazırlayanlar
Yazıların incelenmesi:
Nadir Celil, Memet İmam-Hüseyin
Baskıya hazırlayanlar:
Sihem İmam-Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçiren: *Sihem İmam-Hüseyin*
Kapak: *Sihem ve Memet İmam-Hüseyin*
Radyo Görevlileri
Feriha Reşitoğlu, Salih Reşitoğlu.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
30 Ağustos	1
Felâkete Gelen Bahar	3
Kıbrıs Yanıyor	4
Dernek Binamız	
Türk Günü	5
Anneler Günü ve fotograflar	6,7,8
Türkish Disaster (Deprem)	9,10
19 Mayıs	11
Güzel Sözler	12
Sizin Köşeniz	13,14
Batı Trakya'dan Şiirler	15
Türkülerimiz Öykülerimiz	16
Din Sohbeti	17
Fotoğraflar	18

FELÂKETLE GELEN BAHAR

Yazan: ***Feriha Reşitoğlu***

17 Ağustos'da Türkiye'de, yaklaşık üç hafta sonra da Atina'da meydana gelen deprem, yıllardan beri birbirine soğuk davranan, hatta zaman zaman saldıran iki komşuyu bu güne kadar görülmemiş şekilde birbirine yaklaştırdı. İnanılacak gibi değil ama inanın. Can, ciğer oluverdiler. Manzarayı görenler şaşkına döndüler. İnsanın " Bunlar kırk yıllık düşman değil, kırk yıllık dostmuşlar da bizim haberimiz yokmuş meğer" diyesi geldi. Aman ki ne aman, gelin hep beraber "maşallah"diyelim de nazar değmesin.

Biliyomusunuz bu dostluğa en çok kimler sevindi? Bu dostluğa sevinen esas bizler olduk. Yani Batı Trakya Türk azınlığı. Bizler yıllardan beri sürüp giden gergin havalardan bunalmıştık. Bu iki ülke arasında olan her sürtüşmebir ayna gibi bizlere yansımıştır ve yansıyacaktırda. Onların arasında bir poyraz esse, bizlere kar yağardı. Siyasette yağmur yağsa, Batı Trakya'da sel veya buz olurdu.

Bu dostluk bizleri her ne kadar sevindirse de depremden meydana gelen can ve mak kayıbı bizleri son derece üzmüştür. Bu afette el ve iş birliği yapan her iki ülkeyi kutlar, ölenlere rahmet, yaralananlara acil şifalar, geride kalanlara da geçmiş olsun dileklerimizi sunarız.

Demin de ifade ettiğim gibi bu dostluk bizleri çok sevindirdi. Ama bir yandan da kaygılaımız var. Nasıl kayglanmayalım ki? Bunca yıldır Tükiye'nin kuyusunu kazmaya alışmış olan Yunanistan'ın eli bundan sonra rahat durabilecek mi dersiniz? Kıbrıs'ta sabrı taşıran, PKK terörünü şişiren, Avrupa birliğini şaşıran, Türkiye'nin atacağı her adımda önüne çıkan hep o değil miydi? Evet! En azından çıplak gözle bakıldığında öyle görünüyordu. Demek ki değilmiş. Öyle ya on milyonluk nüfusu olan bir ülkenin neredeyse kendi nüfusu kadar askeri olan bir ülkeye karşı böyle tutarsız politikalar gütmesinin altında başkalarının varlığını, ip uçlarını ve parmak izlerinide aramak gerek. Demek ki siyasette zayıf ve güçsüz olanlar, dişliler tarafından gerektiğinde bir maşa, gerektiğinde bir maske olarak kullanılırmış. Bu siyasettin kurallarından biriymiş. Bizler de bu deprem sayesinde öğrenmiş olduk.

Hal böyle olunca korku ve kaygılarım daha da artıyor. Bir süre sonra yani acılarımız hafiflediğinde birilerinin çıkıp "Artık tamam! depremin yaraları sarıldı. Bu bir insanlık vazifesiydi ve bitti. Haydi nerede kalmıştık" diyerek, yeniden başa dönülmesinden, bu dostluğun sadece tatlı bir anı olarak kalmasından korkuyorum.

Tabi bu dostluğun arkasında yatan başka nedenler de olabilir. Mesela bu güler yüz ve tatlı sözler, iyi hal ve hareketler iki yüzlü politikanın gereği olup esas niyetlerin bir süre için gizlendiği maskede olabilir. Belki bu güzelim havalar hedef saptırmak için de olabilir. İlkbaharı bir hatırlayalım. Kışın yağan kar ve yağmurdan, soğuk havalardan sonra gelen günlük güneşlik havalar bizleri daha çabuk hasta eder.

Diyorum ki hani uzun zamandan beri yağmur, kar, fırtına içinde geçen havaların, böyle aniden yumuşaması, bizleri "Aaaa.... hayret ! Buraralara da yaz gelmiş." diyerek gafil avlamasın. Bizler böylesi havaları her ne kadar özlemiş olsakta, yine de sağlığımızı düşünmek ve tedbirimizi almak zorundayız.

KIBRIS YANIYOR

Hülya Peker

Yeşilırmaklı (Kıbrıs) olup Avustralya'nın Melbourne şehrinde yaşayan kızkardeşlerim Emine Zehirok, Nurdan Yarpuzlu ve Serhan Haşim ile (Çaka'nın kızları) bir araya gelip 20 Temmuz 1974 Barış Harekâtında yaşadığımız olayları ELELE dergisinde yayınlanması için kaleme aldık. Sanki o günleri yaşıyor gibi olduk. Onbir ile onsekiz yaş arasında olduğumuz o günlerin öyküsünü sizinle paylaşmak istedik.

Yıl 1974. Temmuz ayı başlarında çıkan ve günlerce devam eden orman yangınları Yeşilırmak bölgesindeki güzelim dağları çıplak ve kapkara bıraktı.
15 Temmuzda EOKA başkanı Samson Makarios'u devirerek kendi aralarında savaşa başladıklarını radyodan dinledik. Rumların bu durumu bizi sevindirmişti fakat beynimizde bir soru işareti de belirmişti. Acaba sonu ne olacak? Tabii ki planları Kıbrıs Türklerini çok kısa bir zaman içinde yok etmekti.

20 Temmuz Cumartesi sabahı Türkiye'nin Girne'ye çıktığını öğrendik ve hemen arkasından gelen bir haberde herkesin mağaralara (sığınaklara) gitmesi gerektiği belirtildi. Köyün batısındaki Trulya/Aska mevkiindeki mağaralara gittik. Öğleden sonra hepimizi eve gönderdiler. Köyde sadece sivil halk kalmıştı. Bütün mücahitlerimiz köyün etrafındaki mevzilere yerleştirildi. Silahlarımız azdı ve her mevziye ancak dört-beş kişi düşmüştü.
Ö.S. saat 5.00 sıralarında üç kızkardeş ve yeğenimiz Göknem soğuk su almak için Besim Topal'ın su motoruna gittik. O arada Kocatepe'ye bir bomba düştü. Onun arkasından silah sesleri çoğalmaya başladı. Hepimiz paniğe kapıldık ve portakal-muz bahçelerinin arasından kaçarak eve geldik. Annemiz bizi bekliyordu. Hemen her şeyi olduğu gibi bırakıp yine bahçelerin arasından mağaralara doğru kaçmaya başladık. Bahçe ve arkların içinden saklanarak gitmemize rağmen Rumlar görüp ateş açıyordu. Kurşunlar yağmur gibi geliyordu. Diğer köylülerle sağ salim mağaralara vardık. O gece çok şiddetli bir çatışma oldu.

21 Temmuz Pazar günü sabahı acı bir haber geldi. İrfan abi şehit oldu.. Şiddetiyle devam eden çatışmalar halkı büyük endişeye düşürmüştü. Çünki haberler, bazı Türk köylerimizin düştüğünü, esir alındığını ve bazı köylerde Türk halkının eziyetle diri diri gömüldüğünü bildiriyordu. Rumlar bizlere de devamlı bağırıp "Sizleri eziyet ede ede öldüreceğiz ve diri diri gömeceğiz" diyordu. Sığındığımız mağaralar rum mevzilerine karşı olduğu için konuşmalar açıkça duyuluyordu. Aniden gelen Türk uçaklarımız Rum mevzilerini bombalayıp dağıttı.
22 Temmuz Pazartesi, savaş son hızıyla devam ediyordu. Mücahit ve silah azlığından bazı mevzilerimiz geri çekilmek zorunda kalmıştı. Saat 16.00 sıralarında Rumlar saldırılarını daha da artırdı. Biliyorduk ki uçaklarımız gelmezse zor durumda kalacağız. Direnmenin heyecanı, rum eline düşmenin korkusu ve düşüncelerimizi uçak sesleri dağıttı. Köye girmek üzere olan Rumları ve mevzilerini feci şekilde bombalayıp giden uçaklarımız bizi sevince boğudu. Çaresiz kalan Rumlar geri çekildi. Ateşkes anlaşmasıyle silah sesleri durdu. Fakat dört mücahidimiz daha şehit oldu.

Bir ay mağaralarda kaldık. Bombalardan, yangınlardan hava hep bulutlu gibiydi ve durgundu. Denizin durgunluğu da bir garipti. Bu korkunç ve acı günlerde hellim, zeytin, ekmek, meyve gibi şeyler yedik. Ateşkes esnasında gizlenerek annemiz birimizi yanına alarak köye inerdi ve evde ne varsa mağaraya getirirdi. Bol miktardaki inek sütünü asker ve halka dağıtırdı.
Bu savaşta altı şehit verdik. Hepsi için çok üzüldük. Bunların arasında Avustralya'dan tatile gelen abimiz Turhan Mehmet de vardı. Avustralya hükümeti tatilde olanları aratmıştı fakat abimiz "Ben annemi, babamı ve kardeşlerimi bu ateşin ortasında bırakıp gitmem. Onları korumak için savaşacam" deyip Kocatepe'ye çıktı ve savaşın üçüncü günü saat 15.00'te şehit oldu. Bu haber bizleri mateme boğmuştu.

Savaş sona erdikten sonra aylarca küçük bir sesten hemen ürperiyorduk. Ama zamanla alışıyor insan. Keşke çok korkunç ve acı olan bu savaşlar olmasa da dünyadaki insanlar huzur içinde yaşasalar.

Yeşilırmak dağlarında Al Bayrak dalgalanır
Şehitlerimizin anıları kalplerde saklanır

DERNEK BİNAMIZ

Avustralya Batı Trakya Türkleri, toplumsal ihtiyaçlarını karşılayacak yere ilk 24 Temmuz 1978 yılında 16 Kent Street, Prahran adresinde alınan bina ile sahip oldu.

Bu yerimizde yaptığımız değerli çalışmalarımız, bizlerin bu güzel yeni vatana bağlanmamıza sebep oldu.
Geçen zaman içinde ihtiyaçlarımızın artması, geleceğe doğru olan hamlelerimize olanak sağlayacak daha geniş bir yere ihtiyacımız olduğunu gören yönetim kurulu, 103 Union Street, Windsor adresindeki 1774 metre karelik arsası olan binayı aldılar. Bizleri ve gelecek neslimizi daha rahat çalışacağı yerin sahibi ettiler.

Bu dergiyi basıma hazırladığımız sırada binanın kanuni işlemleri devam ediyor. Umarız ki en kısa zamanda bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da daha geniş şekilde faaliyetlerimizi sürdüreceğiz.

Memet I-H

MELBURN'DA TÜRK GÜNÜ KUTLAMALARI

Yazan: ***Feriha Reşitoğlu***

9 - 10 Ekim tarihlerinde Melbourne Türk Günü kutlamalarının 3.cüsü Darebin Sanat ve Eğlence Merkezi'nde kutlandı. Saat 11 de başlayan günün, resmi açılışı ise saat 12 de, Türkiye ve Avustralya istiklâl marşlarının okunması ile yapıldı T.C Başkonsolosu Deniz Özmen'in yaptığı açılış konuşmasının ardından, yabancı davetliler de yer aldılar. Daha sonra, günün faaliyetleri ilerleyen dakikalar içerisinde bir aksaklığa meydan vermeden, sürüp gitti.

Ziyaretçilerin gün boyu gelip gitmelerine rağmen, gösterilen ilgi ve ziyaret yeterli bulunmadı. Gönül isterdi ki, faaliyetlerin ve yerin genişliği, harcanan emek ve zamanın değeri, bir de çekilen yorgunluklar ve halkımızın yoğunluğunun Melburn'un bu semtlerinde bulunması, tüm bunlar göz önüne alınsın ve katılım daha yüksek olsun.

Bu yılın faaliyetlerine gelince çok çeşitliydi. Halk oyunları, folklor gösterileri, şiirler, piyesler, çeşitli müzik, korodan türküler, sergiler ve kahve satışı yer aldı. Bu faaliyetlerin yapılmasını Melbourne'daki Türk kuruluşları, okullar ve halk sağlamıştır.

ACI KAYBIMIZ.

Fatma Ali, 14-5-1931 de Batı Trakya'nın Karacaoğlan köyünde doğdu. 17 yıldan beri Melbourne'da yaşamaktaydı.
Geçirdiği karaciğer rahatsızlığı sonucunda, **26 Ağustos 1999 Perşembe sabah saat 1.30 da Allahın Rahmetine kavuştu.**
Merhumeye Allahtan Rahmet, geride kalanlara başsağlığı diliyoruz.

A.B.T.T. Derneği - Elele Dergisi

ANNELER GÜNÜ

9 Mayıs 1999

Fatma Mümin

Batı Trakya Türkleri Kadınlar Derneği'nin düzenlemiş olduğu Anneler Günü, Ferah lokantasında kutlandı. Her yıl olduğu gibi bitin bayan üyelerimiz çocuklarıyle birlikte salonu şen sesleriyle doldurdular. Havada dolaşan sevgi ve neşeyi fark etmemek mümkün değildi. Müzisyen arkadaşların arada annelere ait şarkılar söylemesi bayanlarımızı yürekten etkiliyordu. Çocuklar annelerine, anneler çocuklarına sarılıp havayı şevkat ve sevgi ile dolduruyorlardı. Yemekler yendikten sonra Fatma Mümin programı açıp başkanımız Rukiye İbrahimi mikrofona davet etti. Başkanımız kısa konuşmasında bütün annelerin "Anneler Gününü" kutlayıp tümüne eğlence dolu bir gün geçirmelerini dileyerek kapattı.

Program Figen Koparan'ın yazmış olduğu "Anne" adlı şiiri ile devam etti. Figen'in kendi annesine ait yazdığı şiir bütün anneleri ağlattı. Ağlamakla gülmek kardeştir diye boşuna dememişler.
Ardından Müjde İbrahim, Yasemin Memiş ve Fatma Mümin, Tijen İsmailoğlu'nun yazdığı senaryoyu canlandırdılar. Bütün kadınlar gülmekten kırıldılar.

Sıra geldi en heyecanlı dakikalara. Evet, yılın annesi hakkında toplanan bilgiler okunmaya başlandı ve herkesler acaba kim diye etrafa bakınmaya başladı. Kendi hakkında yapılan tanıtımdan habersiz olan yılın annesi ismini duyar duymaz heyecan ve hayretler içinde sahneye geldi. Sevinçten fazla konuşamayan kardeşimizin içinden geçenleri, o an hissettiklerini yüzündeki tebessümden anladık.

Günümüz çok zengin çekilişlerle devam etti. Burada tüm hediye getiren arkadaşlara teşekkür etmeden geçemiyeceğim.

Böylece günümüz, bol müzik, gönlümüzce eylence ve oyunla devam ett. Kadınlar derneğinin yönetiminde bulunan tüm arkadaşlara böyle güzel bir günün gerçekleşmesinde yardımları olduğu için, hepsine ayrı ayrı teşekkür ederiz.

Böyle beraberlik, kardeşlik ve sevgi dolu günlerin devamını istememek mümkün değil. Hepimizi başarılarımızdan dolayı kutluyorum.
Üyelerimizle birlikte gelen saygı değer misafirlerimizi de görmek bizleri çok memnun etti.
Tekrar beraber olmak üzere şen ve esen kalın sevgili bayanlar.

Yılın Annesini Tanıtan Yazı

1968 yılında Yunanistan'ın Doğanca Köyünde dünyaya gelmişti. Çocukluğunu tam anlamaya başladığında, 5 yaşında ailesiyle birlikte Avustralya'ya göçmen olarak gelmişlerdi.
İlk okulu bitirip Orta okulda çok popüler olan öğrenci, designer kolejini başarılı bir şekilde bitirerek, tekstil endüstrisine ilk adımını atmıştı.
Babasının yanında mesleğini sürdürürken Avustralya'dan Yunanistan'a tatile gitti. Bu tatil esnasında Yunanistan'da yakışıklı, çapkın bir oğlana gönlünü kaptırdı ve bu aşkın sonu evlilikle bağlandı.

Damadı yanına alarak Avustralya'ya geldi ve daha sonra eşi ile birlikte meslek hayatına atıldı. Bayağı sorluklar çektiler ama mücadelelerine devam edip başarıya ulaştılar.
Sıkıntılı günlerde bile, yüzündeki tebessüm hiç eksik olmaz. Tatlı gülüşleriyle herkesin gönlünü alır.

Meslek hayatında başarılı olan üyemiz ev hayatında bir boşluk hissetti ve bu boşluğun bir çocuk olduğunu anlayınca anne olmaya karar verdi. 1997 yılında , evliliğinden tam yedi yıl sonra nur topu gibi bir kız çocuğu dünyaya getirerek anneliğin ilk duygularını tattı. Kendisi anne olduktan sonra annesine bağlılığı ve sevgisi bir okadar daha arttı.

Her zaman annesini mutlu etmeye çalışan bu anneyi umarız biricik kizi büyüdüğünde onu da mutlu eder.
Bu gamzeli, kırmızı yanaklı, güler yüzlü, tatlı dilli ve cömert annenin ismini vermemize lüzum kalmamıştır. Umarız herkes tanımıştır.
Sevcan Hasan'ı shneye davet ediyoruz.

SEVCAN HASAN'ın Elele'ye Gönderdiği Mektup

11th May, 1999

Australian Western Thrace Turkish
Women Association of Victoria
16 Kent Street
PRAHRAN VIC 3181

Attention: Mrs Sihem Imam-Hüseyin
ELELE Dergisi

Re: MOTHER OF THE YEAR AWARD
Received by Sevcan Hasan, 1999

I write in relation to the above award presented to myself this Mothers Day, Sunday 09/05/99.

I feel honoured to be the recipient of such an award from an organisation that I am proud to be associated with. On the day it was with interest that I awaited the announcement as to the winner, and was so shocked and exited to hear my name read out.

It meant everything to me to have my endeavours and achievements in the field of fashion recognised whilst aiming to provide the best in love and attention my daughter deserves.

To my own mother, I express my deepest gratitude in her upbringing of me, which has only ever encouraged my development through childhood. In adulthood she has continued her commitment, assisting me in rearing my own daughter Melissa. Her invaluable guidance and love in bringing her up will be eternally appreciated. I am very lucky to have this support and love behind us.

To The Australian Western Thrace Turkish Women Association of Victoria this award is very dear to me, which I hold with pride.

Yours faithfully,

SEVCAN HASAN

Anneler Günü

Solda: Misafirleri karşılayan Fatma Koparan (solda) ve Caide Haliloğlu

Aşağıda solda: Sunucumuz Fatma Mümin, yılın annesi Sevcan Hasan ve başkanımız Rukiye İbrahim

Yukarıda: Yılın annesi Sevcan, sevinç ve heyecanla teşekkürlerini iletirken

Solda: Yasemin Memiş ve Müjde İbrahim oynanan kısa piyesin bir sahnesinde

A nation rallies in its grief

Neighbors, friends and strangers are helping to supply food to the devastated towns.

By **PAUL GEITNER**
ADAPAZARI, TURKEY, FRIDAY

While this week's mammoth earthquake has left much of Turkey in ruins, it also seems to have brought a nation together.

At the heart of the destruction caused by Tuesday's quake, whole neighborhoods are flattened, and tall buildings are buckled and teetering. Bodies are buried under mounds of rubble while relatives stand helplessly on sweltering footpaths.

But neighbors have also banded together to move debris to extract the dead for a decent burial. Convoys of farmers on tractors pull water tanks. Businessmen have closed shops and factories to deliver food paid for out of their own pockets. Entire villages bake bread to feed their suffering neighbors.

The earthquake was centred in western Turkey, but it seems to have shaken the entire country. People are glued to the around-the-clock television coverage, newspapers are filled with almost nothing else and Turks are taking it upon themselves to offer the help that their overwhelmed and much-criticised Government has failed to give.

"We all felt the quake in our hearts," said Mr Hasan Pasa, who donated trucks from his transport company to deliver blankets, plastic sheeting and home-baked bread to Adapazari yesterday. "Our houses didn't collapse. They are still standing. But we have to help the people who suffered."

Instances of generosity could be seen everywhere in the town of 60,000 people, about 175 kilometres south-east of Istanbul.

A 32-year-old shopkeeper from Konya loaded a small truck from his shelves and drove 11 hours to hand out the plastic sacks of bread, rice, pasta, cheese, tea and cooking oil.

"I watched the TV and heard the news and felt it was my duty as a human being and as a Muslim to help," said the man, who gave only his first name, Ibrahim.

At least 6800 people died in the quake — nearly 1000 of them in Adapazari, where entire blocks of three- and four-storey homes simply caved in. A ruin stood next to a more solidly built neighbor, where not even the pots of geraniums on the ledges were bothered.

Streets are cracked, cobblestone footpaths crumpled. A British firefighter, Mr Shaune Sarrell, says he has never seen destruction on such a grand scale.

"This is horrendous," he said, surveying the moonscape around him.

His rescue team was sent to the town yesterday and immediately began combing through rubble for possible survivors.

Rescue crews have been rare in the town since the quake — a source of anger among the townspeople.

"It's all people helping each other," said Ms Necla Irmak, a deputy bank manager in the town. "There is no state anywhere."

She said neighbors helped pull a colleague's son from a flattened apartment block yesterday and took him for burial. But his uncle and cousin are still trapped.

"We can see the feet and arms, but we cannot get them out," she said.

Some people are starting to worry about health risks to the living, camped as they are in makeshift shelters next to their homes.

"The corpses under the rubble are starting to smell and could cause an epidemic," said Mr Murat Uzuzmcu, 26, who lost his house and shoemaking business but, "thanks be to God", no family members. "We're thinking of leaving," he said.

AP

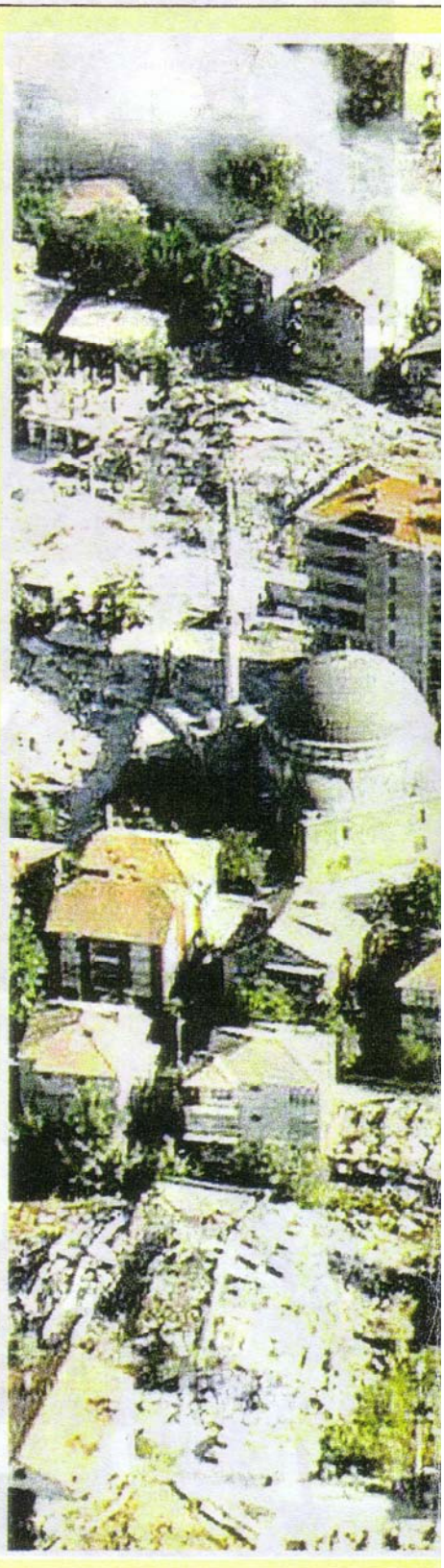

Sayfa 9

DISASTER

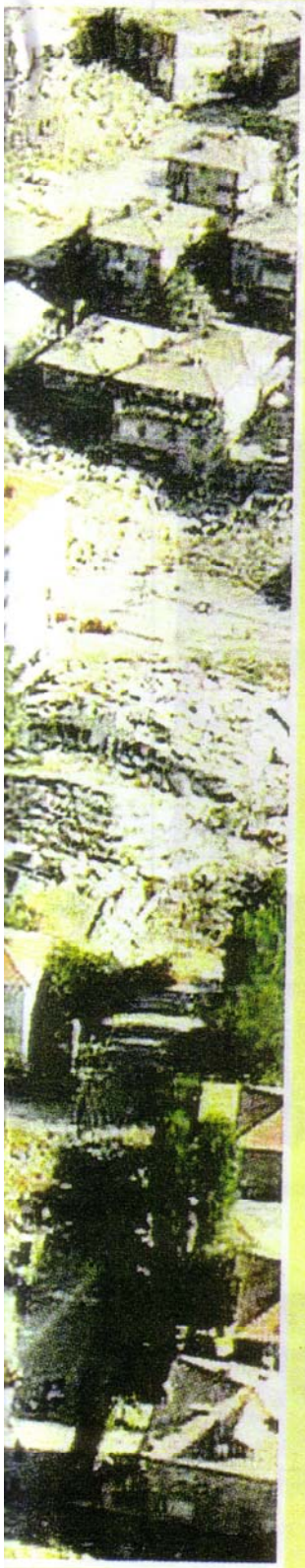

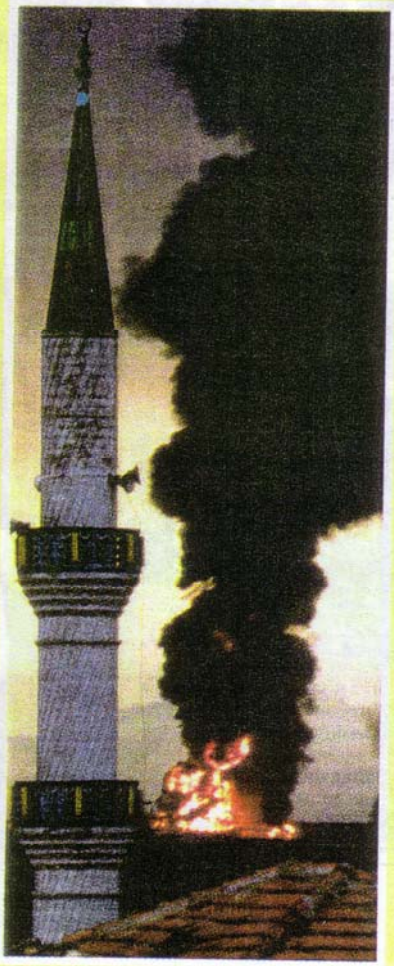

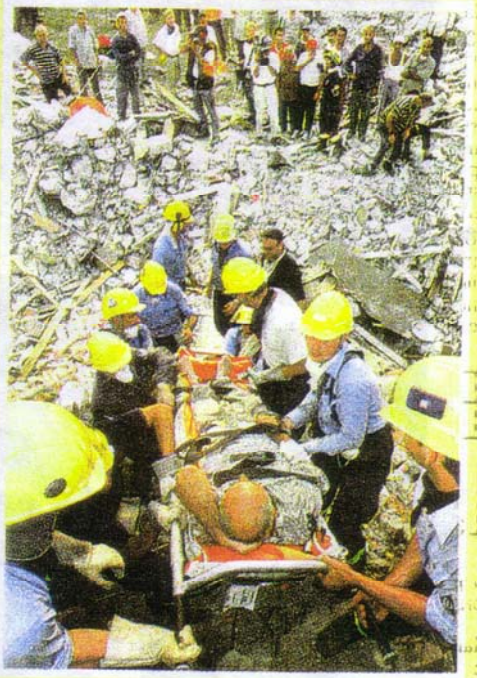

Scenes of devastation: Clockwise from above, German volunteers remove an elderly man from his collapsed house in Golcuk. He had been trapped for more than 60 hours; the oil refinery fire in Izmit continues to burn; extensive damage in the hard-hit town of Golcuk; and a rescue team in Izmit works to break through the concrete of a collapsed building.

Pictures: AP and REUTERS

Say 10

19 Mayıs Kutlama Günü

Solda:
Öğrencilerimiz sahnede yerlerini alırken

Aşağıda:
Merasimin başlamasını bekleyen bayanlarımız
Ve
B.B.Q başında Çocuk velileri

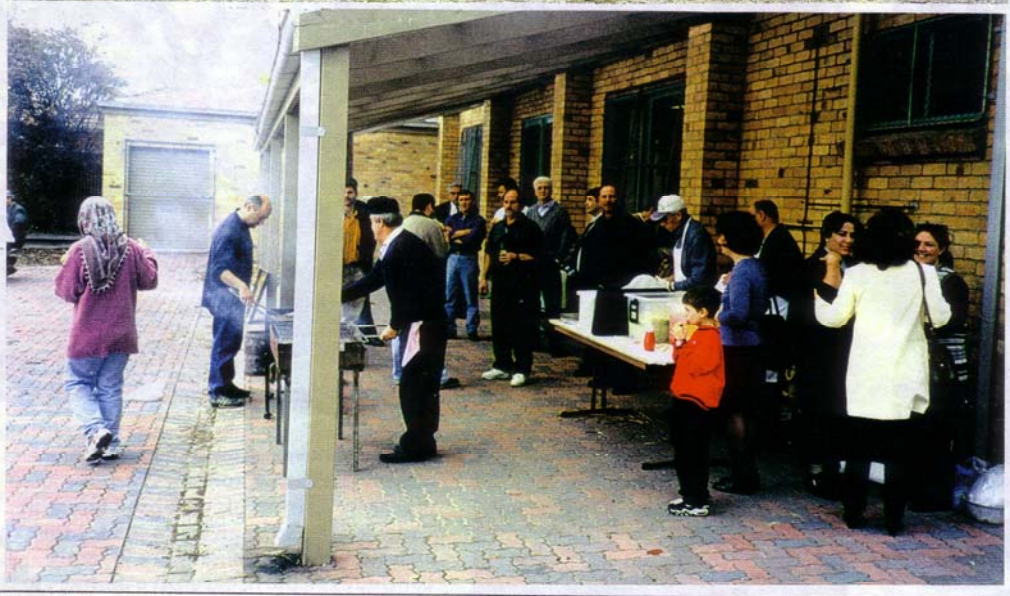

İngilizceden - GÜZEL SÖZLER

Many people will walk in and out of your life,
But only true friends will leave footprints in your heart.

To handle yourself, use your head;
To handle others, use your heart.
Anger is only one letter short of danger.

If someone betrays you once, it is his fault;
If he betrays you twice, it is your fault.

Great mind discuss ideas;
Average minds discuss events;
Small minds discuss people.

He, who loses money, loses much;
He, who loses a friend, loses much more;
He, who loses faith, loses all.

Beautiful young people are accidents of nature,
But beautiful old people are works of art.

Learn from the mistakes of others.
You can't live long enough to make them all yourself.

Friends, you and me...
You brought another friend...
And then there were 3...
We started our group...
Our circle of friends...
And like that circle...
There is no beginning or end...

Yesterday is history.
Tomorrow is mystery.
Today is a gift.

Eleanor Roosevelt

THE VALUE OF A SMILE

A smile cost nothing, but gives much.

It reaches those who receive without making poorer those who give.
It takes but a moment, but the memory sometimes lasts a lifetime.
None is so rich or mighty that he can get along without it, and none is so poor but that he can be made richer by it.

A smile creates happiness in the home, fosters goodwill in business, and is the countersign of friendship.
It brings rest to the weary, cheer to the discouraged.

A smile is sunshine to the sad, and is nature's best antidote for trouble.

Yet, it cannot be bought, begged, borrowed or stolen, for it is of no value to anyone unless it is given away.
Some people are too tired to give you a smile. Give them one of yours, as none needs a smile so much as he who has no more to give.

Atasözü:

Gençlikte taş taşı
İhtiyarlıkta ye aşı

TEŞEKKÜR

Dergimiz **Elele**'nin basımında büyük emeği geçen
Sayın Semih Kantarcıoğlu'na
Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği, Basın Yayın Kolu olarak
çok teşekkür ederiz.

SİZİN KÖŞENİZ

Şiirler

SEVGİLİM

Mızrabı alsam elime
Vursam doya doya sazımın teline
Kız, sarılsam senin ince beline
Can kurban olsun senin tatlı diline

Başımı koysam ince narin dizine
Kanarmıyım artık senin her sözüne
Sürme çekmiş elâ gözüne
Aşk okusam bakarken güzel yüzüne

Saçının tellerini düzersin
Gelip geçtikçe bana göz süzersin
Bazen sevindirir bazen üzersin
Bazen de naz edip kaçıp gidersin

Sevgilim diye, diye sana,dilim tutuldu
Geçirdiğimiz o güzel günler hep unutuldu
İçimde sönmeyen tek birşey vardı, oda umuttu
Senden istediğim de bitmeyen bir mutluluktu.

Nadir Celil
Melbourne 1999

ANNE

Ana başta taç imiş, her derde ilaç imiş
Bir evlat pir olsa da, anaya muhtaç imiş.

Annemin aziz ruhuna ithafımdır..

Ne zahmetler çekip büyüttün beni
Yıllarca koynunda uyuttun beni
Neden böyle sessiz terkettin beni
İyilik meleğl idin sen Anne!

Gözyaşınla yine kalbime aktın
Onyedi yıldır hep yollara baktım
Bizi boynu bükük mahsun bıraktın
İyilik meleği idin sen Anne!

Yanık bağrından çıktı nefesin
Kulaklarımda çınlar o tatlı sesin
Dilim sana nasıl, sen öldün desin
İyilik meleği idin sen Anne!

Ömrünce gözlerin yollarda kaldı
Kara haber bizi dertlere saldı
Huriler melekler senden nur aldı
İyilik meleği idin sen Anne!

Figen Koparan

UYAN TÜRKİYE'M UYAN

Anam!.. Sen neden yatıyorsun betonların altında?
Kalk hadi, sabah oldu
Türkiye'mizin üzerine yine güneş doğdu.
Bacım, sen neden ağlıyorsun?
"Yavrum, canım evladım!" diye niye bağırıyorsun?
Abi, sen kimi arıyorsun?
Karanlık bir boşluğun içerisinde sanki dolaşıyorsun.
Titreyen elinde telefon, hıçkıran sesinle kara haberi,
Kardeşim kime ulaştırıyorsun?
Ay yıldızlı yurdumuza mahşer misali birşeyler oluyor
Türkiye'nin feryadına tüm dünya koşuyor.
Bak yine sabah oluyor
Türkiye'mizin üzerine yine güneş doğuyor.
Uyan Türkiye'm uyan!
Türk milleti yılmaz
Hiçbir şeye teslim olmaz
Türk milletinin yüzü yine bir gün gülecek
Bayrağımız göklere yükselecek.

Tijen İbrahim
19 Ağustos 1999, Melb. - Australia

Yukarıdaki şiirimi tüm Türkiye vatandaşlarımıza ulaştırmak istiyorum.
Avustralya'da yaşıyan Türk halkımızın adına Türkiye'mize baş sağlığı diliyor, geçmiş olsun diyorum. Aramızda binlerce kilometre olsa bile, Türkiye vatandaşlarımızın acısını dünyanın bir ucunda olan Australya'dan paylaşıyoruz.

FIKRA

Bir köylü çift sürüyormuş. Yanına bir derviş gelmiş ve:
"Kolay gelsin ey çiftçi" demiş.
Çiftçi: "Eyvallah ey yolcu" demiş.
Derviş: "Ne ekeceksin bu tarlaya" demiş.
Çiftçi: "Buğday ekeceğim, bilmem olursa" demiş.
Derviş çiftçinin gelişi güzel iş yaptığını görünce "İnşallah" demiş ve ayrılmış.

Az ilerlediğinde bir başka çiftçi ile karşılaşmış ve ona da:
"Kolay gelsin ey çiftçi" demiş.
Çiftçi: "Eyvallah ey yolcu" demiş.
Derviş: "Ne ekeceksin bu tarlaya" demiş.
Çiftçi: "Buğday ekeceğim".
Derviş: "Pek iyi de olacak mı?"
Çiftçi: "Elbette olur. Ben gereken her şeyi eksiksiz yaptım. Allahtan bereket de olursa, mahsul neden olmasın?" demiş.

Yukarıdaki fıkradan da anlaşılacağı gibi, istediğimiz bir şeyi elde edebilmek için gereken her şeyi yapmalıyız ki başarılı olalım.

Anlatan: ***Raim Haliloğlu***

BATI TRAKYA DİLİNDEN ÖRNEKLER

Antari: Entari, elbise
Annadın mı: Anladın mı?
Alentirik: Elektitik
Ateşten alınan aretlik: Ahiret ve dünya kardeşliği
Gidişmek: Kaşınmak
Gırnata: Klarnet
Hotoz: Gelin tacı
Haymana: Gezmeyi seven
Hergele: Uslanmaz, akıllanmaz
İğşi: Ekşi
İstavroz: Haç işareti
Maşina: Fırınlı soba
Nünü: Huni
Ödek: Korkak
Sıkı: Dar, Cimri
Südü: Süt kardeşi

Feriha R.

YEMEK TARİFİ

ELMALI KURABİYE

Malzeme:
3 su bardağı un
250 gram tuzsuz tereyağı
1 çorba kaşığı yoğurt
1 kahve kaşığı kabartma tozu
1 kahve fincanı pudra şekeri
1 kahve kaşığı vanilya tozu
1 limon kabuğu rendesi

Marmelat için:
3 yeşil elma
1 çay kaşığı tarçın
1 bardak çekilmiş ceviz veya fındık

Yapılışı:
Elmalar soyulup rendelenir. Şeker ilave edilir ve karıştırılır. Su koymadan hafif ateşte pişirilir. Soğuyunca çekilmiş iç ve tarçın katılır. Ayrı bir kap içine un elenir, ortasına yağ, yoğurt, pudra şekeri, limon kabuğu rendesi, kabartma tozu katılarak yoğrulur. Elde edilen hamur, cevizden biraz büyük parçalara bölünür. On santimetre çapında açılır. Hazırlanan içten ortasına konularak sarılır ve kat yeri altına gelecek şekilde önceden yağlanmış tepsiye dizilir. Orta hararetli fırında pembeleşinceye kadar pişirilir.

UN HELVASI

Malzeme:
125 gr tuzsuz tereyağı
1 su bardağı un
1 su bardağı pudra şekeri
50 gr yeşil fıstık
1 çay kaşığı tarçın
1 kaşık sıvı yağ

Yapılışı:
Bir tencerenin içine tereyağı, sıvı yağ, fıstık ve un konularak az ateşte hafif kavrulur. Tenceredeki karışıma pudra şekeri azar azar yedirilir. Dibi yağlanmış bir tepsiye alınarak bastıra bastıra yayılır. Sıcak iken istenilen şekilde kesilir. Soğuyunca üzerine tarçın serperek ikram edilir.
Afiyet Olsun.

Hazırlayan: ***Feriha Reşitoğlu***

BATI TRAKYADAN ŞİİRLER

Aşağıdaki şiirler Batı Trakya'da yayınlanan ***İleri*** gazetesinin 922 ve 932. sayılarından alınmıştır.
Elele

SEVMEK

Sıcacık bir bakış,
Sıcacık bir gülüş,
Sıcacık bir öpüş,
Sıcacık bir DOKUNUŞTUR SEVMEK...

Bazen susar dudaklar,
gözler konuşur
Duygular doruklarda,
biryerlerde buluşur,
Yetersiz kalır sözler
yürekler tutuşur,
Bazen de SUSMAKTIR SEVMEK...

Bazen karışır gündüzle gece
Bazen karışır gözyaşına neşe
Koşturur seni peşinden delice
Bazen de KAYBETMEKTİR SEVMEK.

Uçarsın göklere pembe bulutlara
Dost olursun yıldızlara, güneşe, aya
Sonra eser bir fırtına, serer seni yerlere
Bazen de ÇIĞLIKTIR SEVMEK...

An gelir gözler rakip olur yağan yağmura
Yanar yürek tutuşur döner yangın yerine
Soğuk küller savurur sıcak beden üstüne
Bazen de ÖLMEKTİR SEVMEK...

Nermin Sütçü

ZAMANI DEĞİL

Henüz zamanı değil aşkın
Bırak korkular biriksin içimizde
Biriksin sevda tomurcukları
Aşk sözcüklerinde...
Güllerle kucaklaşalım
Sevgi bahçesinde
Sonra yerleşelim içine
Duygu yüklü anıları tazeleyelim...
Düşlerimiz arzularla canlansın
Dağlara çarpan çığlıklarımız
Rüzgarlara soluk olup savrulsun...
Yelken açsın hüzünlü gecelere
Bulutların kucağında şarkılar söyleyelim
Dans edelim yıldızlarla
Gözlerden akan bir damla yaş ile
Bir dilek tutalım sonsuzluğa dek...
Alaca karanlık örtsün günahlarımızı
Henüz zamanı değil belki aşkın
Bırak heyecanlar taşsın yüreklerimizde
Girsin umutlar gönül penceresinden
Kaybolalım hayâller dünyasında...

Nesimay

YANARIM...

Yanarım şu üç günlük dünyada
Çektiğim acılara...
Yanarım sensizliğime
Kar hızıyle erirken zaman avuçlarımda
Tutamam eteğinden, yanarım zamana
"Gitme, giderken beni de götür gittiğin yere!"
Diyemeyen dilime...
Şu kahrolası gururuma yanarım bin kere
Yanarım baharda solan tazecik güllere
Yanarım severken terkedilen gönüllere

Yanarım arkasından boşa geçen günlere
Yanarım arkasından boşa geçen günlere
Çaresiz yanarım, yanrım şu karabahtıma..
Dönmeyen şansıma...
Yanarım şu güzel günlerimin yalnızlığına
Yanarım şu sevmeye tövbeli yüreğime
Hangi rüzgârlar yapacağını yaptı bana
Kırık bir dal gibiyim
Yanarım; yeşeremem birdaha...

Nermin Sütçü

TÜRKÜLERİMİZ VE ÖYKÜLERİMİZ

Hazırlayan: ***Feriha Reşitoğlu***

VEREM TÜRKÜSÜ

Bu türkünün esas yeri ve zamanı bilinmese de halk arasında bir zamanlar çok bilinen ve söylenen türküdür. Verem hastalığına çare bulunmadığı bir zamanda genç bir kızın, adım adım ölüme giden serüvenidir. Bilindiği gibi verem bundan 40-50 yıl önce çaresi olmayan hastalıklar listesindeydi. Halkımız arasında hemen her aileden bir veya iki kişinin bu hastalıktan öldüğü bilinmektedir. Çaresiz olan herkesin yüreğini hem dağlayan hem de onun söylenmesi ile gamını dağıtan halk bu türküyü günümüze kadar taşımıştır.

Onüçünde bir melek,
Verem olmuş sarı çiçek;
Geldi anlattı derdini,
Dertli gönlü yanık yanık

Onüçünde gelin oldum,
Ondördünde elin oldum,
Onbeşinde verem oldum
Onaltıda kabre girdim.

Anne benim mezar taşım;
Onbeş idi benim yaşım
Onbir aydır verem oldum;
Anne dinmez gözüm yaşım

Karyolaya bindiler,
Kolsuz gömler giydirdiler;
Şans yüzüme bakmayınca;
Gelmez yola gönderdiler

Anne ben bir melek idim.
Küçük yaşta kabre girdim

PENCERESİ YOLA KARŞI

Arabası döşemeli
Yar çevresi işlemeli
Annesinden istemeli

Penceresi yola karşı
Gelen geçen atar taşı

Arabası mavi boya
Başındaki zarif oya
Saramadım doya doya

Penceresi yola karşı
Gelen geçen atar taşı

Çay başında gördüm seni
Kaşlarından bildim seni
İnkâr etme sevdim seni

Penceresi yola karşı
Gelen geçen atar taşı

MİRİ'NİN EVLERİ

Miri'nin köprüsü dardır geçilmez
Soğuktur suları bir tas içilmez
Aman be annem babam dayanamayacağım
Ben bu Miri'nin balkanlarında duramayacağım

Miri'nin evleri sazdan samandan
Korkumuz yoktur bizim düşmandan
Aman be annem babam dayanamayacağım
Ben bu Miri'nin balkanlarında duramayacağım

Miri'de her mevsim farksız bahardan
Düşmanları kovarız biz bu diyardan
Aman be annem babam dayanamayacağım
Ben bu Miri'nin balkanlarında duramayacağım

DİN SOHBETİ

Hazırlayan: ***Feriha Reşitoğlu***

İSLÂMDA GÜZEL GEÇİNMENİN ADABI

İslâm dini, insanların birbirleriyle görüşüp konuşmalarına, topluluk halinde medeni bir şekilde yaşamalarına, büyük önem vermiştir. Müslümanların iyi geçinmelerinde samimiyet, tevazu, sadelik,karşılıklı yardım, nezaket, saygı, sevgi ve hayırseverlik bir esastır. İnsanlarla geçinebilmenin türlü yönleri ve dereceleri vardır:

1- Herkese karşı güler yüzlü, açık kalpli olmak.

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: "Şüphe yok ki, Allah yumuşak huylu, açık kalpli kimseyi sever".

2- Herkesle güzel şekilde görüşmek, insanlara eziyet vermekten kaçınmak.

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: "Müslüman odur ki, dilinden ve elinden müslümanlar selâmette bulunur."

3- İnsanların eziyetlerine katlanmak, kötülüğe karşı iyilik yapmak

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: " Sıddıkların derecesine varmak istersen, senden ilgiyi kesene sen bağlan, senden esirgeyene sen ver, sana zulmedeni bağışla."

4- Dargınlığa hemen son vermek.

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: "Üç günden ziyade kardeşine dargın kalmak bir Müslümana helal olmaz."

5- Yaşlılara hürmet, çocukalra, düskünlere merhmet ve şefkat göstermek:

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: " Bir genç bir yaşlıya sadece yaşından dolayı hürmet etti mi, Allah da ona mükâfat olarak, ihtiyarlık zamanında hürmet edecek birini gönderir."

6- Hayırsever olmak,yardım etmek ve arka çıkmak.

Bir hadis-i şerifte buyurulmuştur: " Sizden biriniz kendi nefsi için sevip istediği bir şeyi, kardeşi için de sevip istemedikçe gerçek mümin olamaz."

7- Selâm vermek.

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: "Siz iman etmedikçe Cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçede iman etmiş olamazsınız. Size bir şey göstereyim mi? Onu yaptığınız zaman bir birinizi sevmiş olursunuz. Aranızda selamı yayınız."

8- Komşuluk haklarını gözetmek.

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: "Kötülüklerinden komşusu emin olmayan kimse, gereği üzere Allaha iman etmiş olamaz.

9- Davetlere icabet etmek.

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: "Sizden birinizi, kardeşi düğün yemeğine veya başka bir şeye çağrırsa ona icabet etsin."

10- Cenazeleri uğurlamak

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: "Bir cenaze üzerine namaz kılana bir, gömülmesinde bulunana da iki kat sevap vardır."

11- Hastaları ziyaret etmek.

Bir hadis-i şerifde buyurulmuştur: "Beş şey vardır ki, bunlar kardeşine karşı Müslümana vacip olur:
- Verilen selamı almak
- Aksırana hayır dua etmek
- Davete icabet etmek
- Hastayı ziyaret etmek
- Cenazelerin arkasından gitmek."

Kaynak: Bilmen, Ö.N., Büyük İlam İlmihali, Bilmen Basın ve Yayınevi, İstanbul.

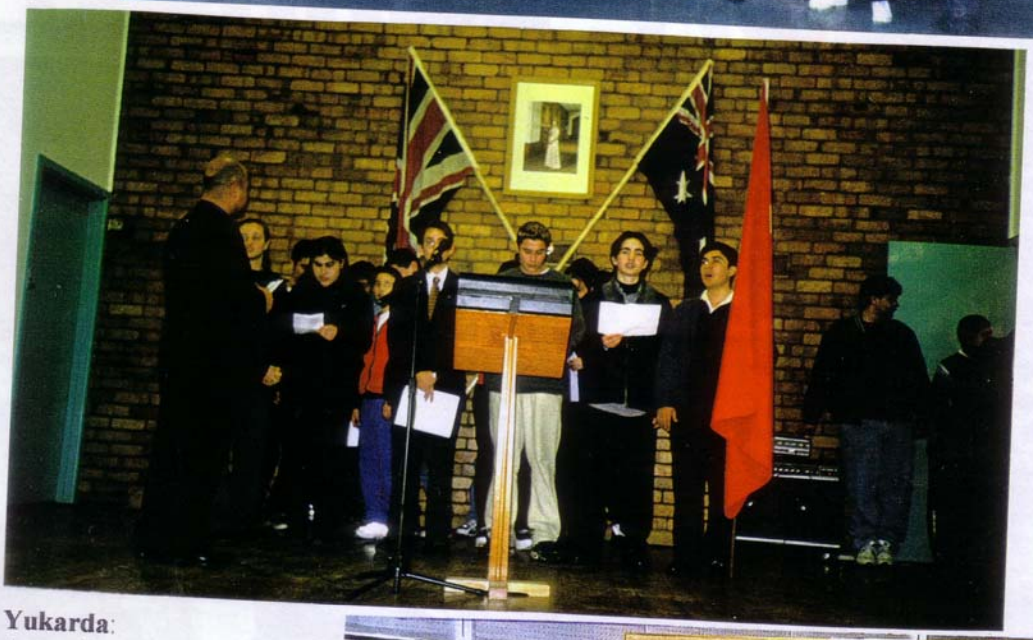

Yukarda:
üstte - Bu yıl alınan yeni dernek binamızda toplumdan bir grup

ortada - 29 Ekim'de lise öğrencilerimiz şiir okurken

Sağda

Türk Günü kutlamasında Görev alan Feriha Reşitoğlu (sağda) Figen Aydın (ortada) ve Ceren Özer ile deprem yararına kahve satışı yaptılar.

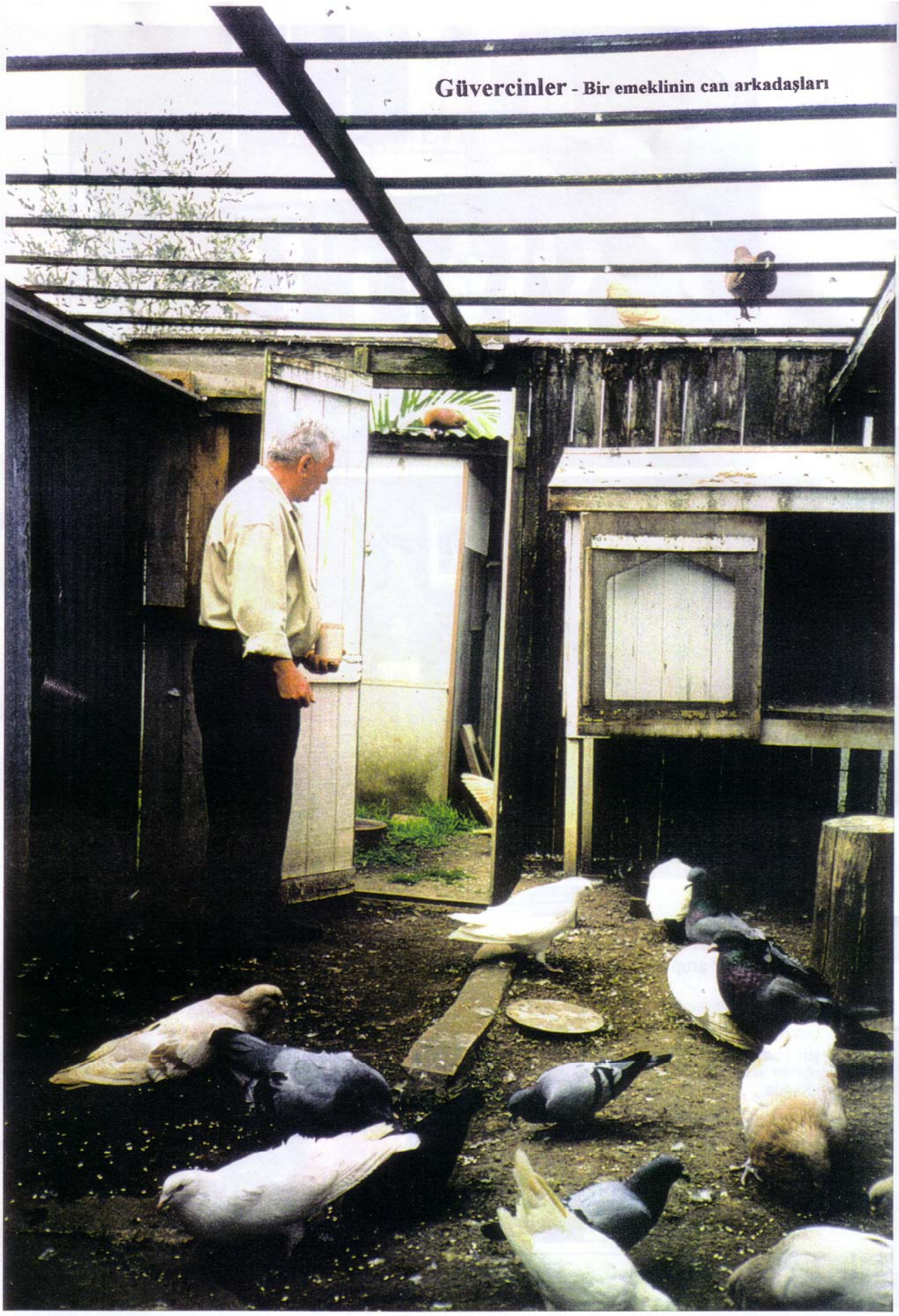
Güvercinler - Bir emeklinin can arkadaşları